

Letní tábor Bílkovice 2010

Z pohledu
Mladších UFOunů

Asterix a Obelix na olympiádě

Letos se naši Mladší UFOuni dostali do role nejlepších sportovců ze tří starověkých zemí, a to Egypta, Řecka a Germánie, kteří přijeli na Olympijské hry vyhrát co nejvíce medailí. Bohužel na olympiádu dorazili také Římané vedení Istivým Brutem, který slova Fair play snad nikdy ani neslyšel. Naštěstí se olympiády účastnil také tým Galský v čele s Asterixem a Obelixem, kteří si dali za úkol postarat se, aby Brutus nepodváděl. Sami na to však nestačili, a proto požádali o pomoc sportovce z ostatních států, kterým za to slíbili všemožné artefakty, které u sebe mají. Tyto artefakty pak sportovci prodávali na trhu a vydělávali si tak cenné sestercie. To byl totiž hned druhý cíl naší CTH. Tím prvním bylo samozřejmě získat co nejvíce medailí. A k čemu že jim ty sestercie vlastně byly? Nu, Olympijský výbor hledal nový sport pro své olympijské hry, ale protože celý výbor je líný, ovšem na druhou

stranu podezřele vynalézavý, vymyslel geniální plán. Nový olympijský sport bude mít poctu vymyslet a prosadit ten, kdo za to zaplatí nejvíce sestercíí.

Samozřejmě, na táboře jsme hráli nejednu hru, z nichž předkládáme dvě z nejpovedenějších.

První bylo dobývání Brutových opevněných táborů. Úkolem bylo získat co nejvíce pokladů, což bylo možné hned na třech různě obtížných a oceněných stanovištích osazených všelijak vybavenými bojovníky (papírové koule, štíty, kopí,...). Vždy se musela domluvit skupinka hráčů, aby se mohla pokusit mohla stanoviště dobýt a pokud se jim

to podařilo, získali všichni přeživší bojovníci po dvou pokladech a všichni padlí po jednom.

Druhá hra byla opět proti vedoucím, ovšem nyní hrály všechny děti spolu a nesoupeřily mezi sebou. Děti dostaly na kopci jednu velkou základnu a tři menší střílny s cílem je ubránit. K dispozici měly papírové koule a právě opevnění, kde platil zásah jen nad nataženými lany. Bránily se proti početně slabší skupince vedoucích, kteří neměli základnu žádnou, zato však měli velmi užitečné štíty. Jak se tedy bojovalo? Byl to jednoduchý systém, kde každý tým měl k dispozici papírové koule coby municí a

zasažení se museli jít oživit dolů pod kopec. Bitva byla v některých fázích docela vyrovnaná, v jednu chvíli se i zdálo, že se snad vedoucím podaří pevnost dobýt a dotknout se stromu s fáborkem, což by značilo porážku dětí. Nakonec byly však všechny jejich pokusy odraženy a po celý časový limit UFOuni pevnost udrželi, takže hra tedy skončila vítězně pro dětský tým i přes udatný boj všech vedoucích až do poslední chvíle. Zvláště tato hra měla úspěch jak mezi vedoucími, tak mezi dětmi a bylo slyšet i názory, že by se hra dala zahrát s obrácenými rolemi. Na to však nikdo z vedoucích neměl síly a protože se blížila večer, už vůbec nikdo neměl ani čas. :-D

Abychom však udělali čest sloganu „cyklo tábor“, uspořádali jsme i nějaké ty výlety, konkrétně tedy dva. A jak probíhaly?

Na první výlet jsme vyrazili směrem na Vlašim, neboť jsme museli zachránit ztracené, totiž Brutem unesené olympioniky. Na začátku jsme ani nevěděli, kam se vydat, ale jeden z Brutových vojáků nám prozradil cíl únosu. Byly jím Radošovice, kde

nás další postava navedla, kam jet dál. Když jsme se zastavili na svačinu, zavolali nám Starší, že prý Lucka pojede s námi, aby ji ostatní neuhnali. Svačina se nám tedy protáhla, dokud pro ni Dominik nedošel do Onšovic. Díky tomu jsme měli čas postavit celé olympijské městečko se stadiony, bydlením pro sportovce a dokonce několika heliporty. Neradi jsme je opouštěli, ale museli jsme dál, a to dokonce lesem, kde na nás číhal drsný prudký sjezd. I když jsme ho všichni

statečně sjeli, dost jsme se při tom zabahnili. Pak už stačilo jen dojet přes Domašín do Vlašimi, kde nám čas naordinoval vydatný oběd. Zároveň jsme zde zjistili, že jedeme špatně. Bachař z místní věznice, který nedokázal udržet tajemství, nás poslal nazpět. Nezbyvalo nám, než se vydat podle jeho rad směrem na Ctiboř. Ve Ctiboři se potloukal starověký tanečník, který nám ukázal vzkaz od Bruta. Pravda, šifrovaný, leč když jsme spojili síly, šel rozluštit. No a v něm stálo, že naši ztracení olympionici jsou vězněni v Bílkovicích. Inu, vydali jsme se zpět do známé vesnice, kde ztracení olympionici skutečně byli, a mohli jsme se vrátit do tábora.

Další výlet mířil úplně opačným směrem, než ten předchozí, což jsme ale vůbec nevěděli. Věděli jsme jen jedno, a to že se máme co nejrychleji dopravit do městečka Divišov. Tam nám Asterix konečně sdělil, že cílem této výpravy je prozkoumat Brutův hrad a operační tábor. Nemohli stihnout všichni všechno, takže jsme se rozdělili na dvě skupinky. První se vydala na hrad, tedy Český Šternberk, a druhá do Všechlap, kde se nacházel operační tábor. Cílem bylo jen prozkoumat stanoviště, a tudíž se obě skupiny mohly po obědě a průzkumu zvolna vracet domů. Jenže když první skupina dorazila do Libeže, která je kousíček od tábora, zbývalo ještě spousta času, a tak se rozhodla, že se ještě projede dál jen tak, ještě oklikou přes Radošovice. U druhé

skupiny došlo k tomu samému, jenže ta si to natáhla až do Vlašimi, tedy asi na 40 kilometrů. Večer samozřejmě musely obě skupiny převyprávět své zážitky té druhé, ač si byly veskrze podobné. Totiž jak se schovávaly před deštěm. Ani drsné počasí nás ovšem nezastavilo, takže se výlet, stejně jako první, celkově líbil.

Jako každým rokem jsme se ke konci tábora i letos vydali na put'ák. Tento rok jsme zamířili po stopách Bruta k Divišovskému rybníku. Celou cestu jsme potkávali hodně Římských obyvatel, občas jsme potkali i Asterixe a Obelixe. Naše první zastávka byla v Divišově, kde jsme si dali oběd. Poté jsme se vydali na další cestu za dopadením Bruta. Došli jsme až do tábora, kde prý měl být, ale pouze jsme se dozvěděli, že před chvílí prchnul. Poté jsme se vydali dál a po pár kilometrech jsme narazili na dva vojáky. Přemohli jsme je, takže jsme mohli najít a zajmout Bruta. Toho jsme si odvedli k Divišovskému rybníku, kde jsme mu postavili vězení a sobě přístřešky na spaní. Když jsme se ráno vzbudili, byl pryč! Dozvěděli jsme se ale, kam asi šel, a vyrazili jsme po jeho stopách. Po vydatném obědě v jedné malé vesničce jsme postupovali dál. Dorazili jsme až do Litichovic, kde uprostřed vesnice spal Brutus i s pomocníkem. Vrhli jsme se na ně a zatkli je, pak jsme je vzali a šli za Caesarem na Moravsko.

Už tam čekal a uvrhl Bruta do vězení za osnování spiknutí a pokus o svržení vladaře, tedy mimo podvádění na Olympiádě. Nás za tento hrdinský čin čekalo ocenění od Caesara i Asterixe, mezi nimi poslední artefakty v celé hře, které ještě měly potenciál zvrátit CTH.

Ta se měla ve výsledku tak, že se z vítězných věnců v olympiádě radoval tým Egypta, zatímco z možnosti prosadit svůj sport Germánie. Všichni sportovci pak obdrželi vzácné ceny: medaile, diplomy a nějaké ty sladké či slané dobroty.

Text: Severka, Vojta, Filip
Korektura, redakce, kompilace: Dafča

Osoby a obsazení:

Mladší UFOuni: Fíla Kašpar, Fanda Kavka, Terka Kmoníčková, Martin „Štika“ Kovář, Šimon Kučera, Lukáš Pitín, Vlád'a Poustka, Adam Přibyl, Vojta Trojan a Míla Valena

Starší UFOuni: Petr „Pet'ulix/Px“ Fatka, David Chudek, Tomáš Jirsa, Adam Kašpar, Honza „Chobot“ Klauza, Martin „Kost'ák“ Kostohryz, Matyáš Krumphanzl, Gába Piskalla a Lucka Poustková

Vedoucí: Vojta Císař, Dafča Fatka, Pet'a Franková, Jarda Hejný, Zuzka Hrabětová, Myšák Janda, Dominik Krejčík, Jirka „KUKI“ Kukačka, Petr „Kuki“ Kukačka, Honza „Severka“ Severyn, Petr „Peter'S“ Severyn, Filip Šenk

Návštěvy: Spousta. Děkujeme a omlouváme se za chybějící jména.

Děkujeme, přijed'te příště zas.
Vaši Vedoucí.